

1630.

1. Pomezgerus, Mathias : De principe eiusque officio
2. Casparius, Christianus : Turis controversi positiones
verales
3. Cursadi, Franchinus : De rebus contra
injurias hodie passim usurpata
4. Van-Kaerckh, Theodorus : De annis reditibus
emptione comperatio
5. Erhardus, Melchior : De querela inofficiosi
testamenti
6. Kuleffel, Daniel : De peregrinatione studioso
rum. Oratio
7. Locamorus, Georgius David : De obligationum ex con-
sensa speciebus IV ; videlicet emptione - vendi-
tione, locatione - conductione, societate et mandato
8. Micalei, Theodorus : De foro competenti seculari et
ecclesiastico

1631

1. Cluber, Tractatus : De testamentis ordinandis

1631.

2. Roginck, Franciscus: De pignoris et hypothecis
amerogae jure proelationis
3. Hüenerer, Adamus: De restitutione usufructuaria
ex interdicho unde vi
4. Langenbeck, Henricus: De cessione actionum
5. Locamerus, Georgius David: De jure commerciorum
6. Locamerus, Georgius David: De famosis libellis
7. Locamerus, Georgius David: De transactionibus

1632

1. Mitschias, Casparius: De querela non numeratae
pecuniae.
2. Camelus, Georgius: De collationibus bonorum.
3. Caucenius, Terentius: De appellationibus.
4. Locamerus, Georgius David: De jurjurando litis decisoriae
5. Tabor, Johann Otto: De officio judicis

1633.

1. Locamerus, Georgius David: De ambiguae venditione

1633

2. Locamerus, Georgius David: De pactis.
3. Locamerus, Georgius David: De prorogatione jurisdictionis

1634

1. Locamerus, Georgius David: De matris.
2. Loebbecke, Zacharias: Selectae aliquot conclusiones ex materia renunciationis
3. Meig, Johannes. Theoricus: De lege II. C. de heredi petit.

1635

1. Pitschius, Casperus: De correctione feudis.
2. Locamerus, Georgius David: De contractibus innovati-
onatis.
3. Tabor, Joh. Otto: Procardicorum sine axiomaticum
juris emuleatorum. Disputatio I.
4. Tabor, Joh. Otto: De rerum divisione et acquisitione
casuum dominio.

1636.

1. Friederici, Paulus : De creditorum concursu, qualitate et convocazione
2. Fritsch, Johannes : De preclibus legatorum et fidei commissorum.
3. Laramens, Georgius David : De acquirenda vel omittenda hereditate
4. Taber, Johannes Otto : Selectarum juris quaestionum ad faciliorem paratellorum Wesenbecii intellectum directarum disputatio II
5. Taber, Johannes Otto : Selectarum juris quaestionum ad faciliorem paratellorum Wesenbecii intellectum directarum Disputatio I.
6. Taber, Johannes Otto : Paratella ad l. Fulum magister

his
1637.

1. Biceius, Gregorius : De heretorum institutione

1637

2. Piccius, Gregorius: Commentationis ad locum juris
in l. perideri 3 § ex contrariis 5 ff. de acquis
et amittend. possess. pars prior.
3. Felzer, Magnus: Commentatio ad locum l. 3 l.
famil. ercise.
4. Hoffmann, Philippus Ludovicus: Cuiusmodi finitimus
vel amissioni aperiatur, ostenditur.
5. Locameus, Georgius David: De legatis et fideicom
missis
6. Mullinger, Ernestus Hieronimus: De jure proceden
tial, praecminentiae et sessionis praerogativa
7. Rebhan, Johannes: De cumulatione petitorii et
pensorii
8. Tuto, Johannes Otto: Selectarum juris questionum
ad sacrorum paratiborum Wesembecii intellectum
directarum disputatio VIII.

1637.

9. Tabor, Johannes Otto: Testamentariorum questionum ^{seisio} decisio

10. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris questionum et
faciliorum paratitorum Wesenbecii intellectum directarum
disputatio IV.

11. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris questionum
ad faciliorum paratitorum Wesenbecii intellectum
directarum disputatio V.

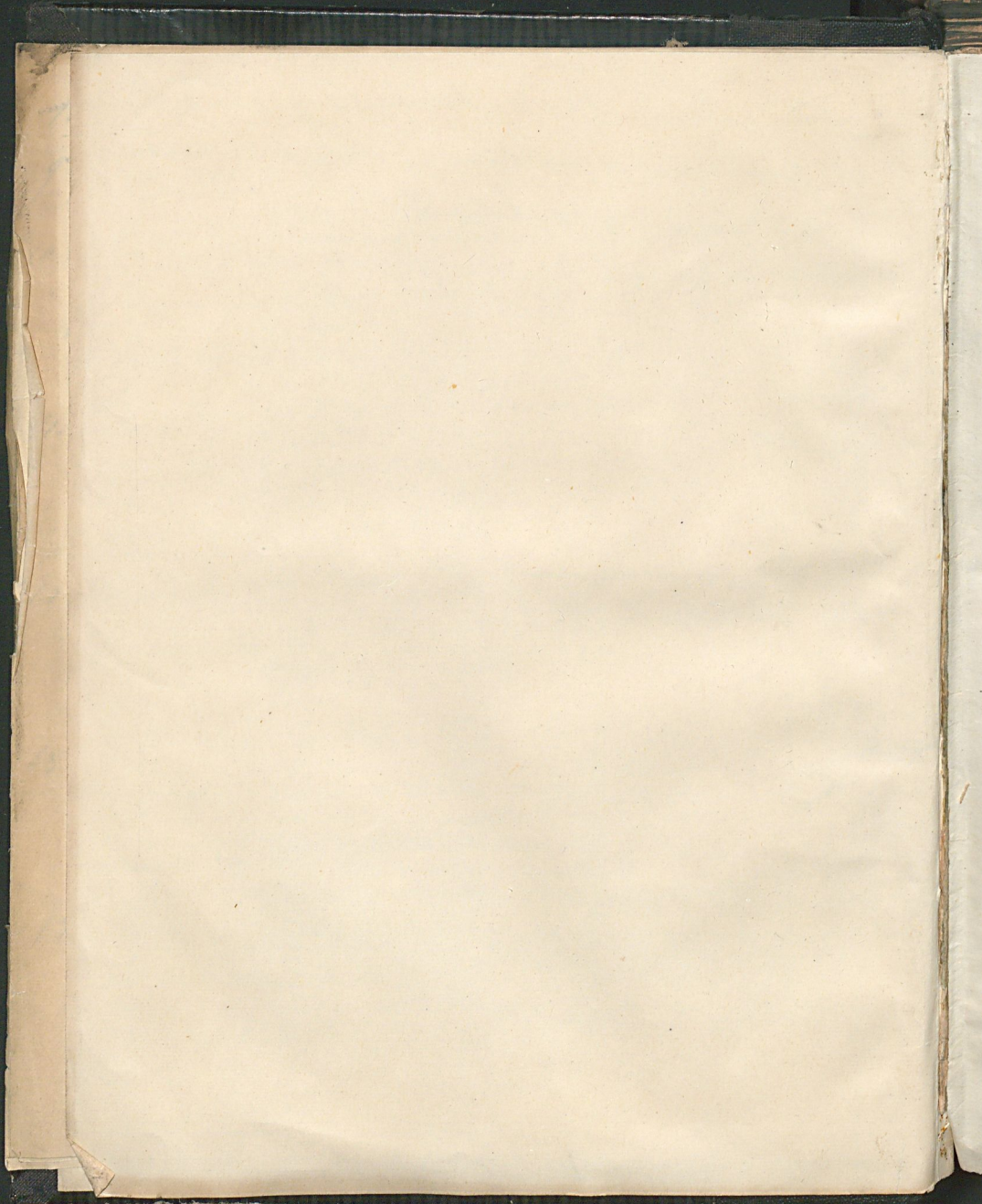
12. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris questionum
ad faciliorum paratitorum Wesenbecii intellectum direc-
tarum disputatio VI.

13. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris questionum
ad faciliorum paratitorum Wesenbecii intellectum
directarum disputatio VII.

14. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris questionum
ad faciliorum paratitorum Wesenbecii intellectum
directarum disputatio VIII et tit. I. l. III de postulando

15. Febr., Johannes Otto: Selectarum juris questionum
ad faciliorem paratiborum Wesembecii intellectum
directarum disputatio V

DEO TER OPT. MAX. 515.

ADIUVANTE, 1630, 5.

Disputationem Inauguralem

De

QUERELA
IN OFFICIOSI TESTAMENTI,

Decreto

*Magnifici JC^{rorum} in inclyta Argentoraten-
sum Universitate Ordinis,*

Pro summis in utroque Jure honoribus & Pri-
vilegiis Doctoralibus ritè consequendis,

Publicæ disquisitioni subjicit

Die 9. Mens. Julij:

MELCHIOR ERHARDUS AUGUSTANUS.

ARGENTORATI.

Typis WILHELMI CHRISTIANI GLASERI,
Academiæ Typographi.

VIRIS
MAGNIFICIS, NOBILISSI-
MIS, AMPLISSIMIS ET CONSUL-
TISSIMIS

DN. PHILIPPO HEINHOFERO, *Patricio
Augustano, Celsissimorum Ducum Pome-
rania & Luneburgensium Consiliario gra-
vissimo.*

DN. DANIELI OESINGERO, J.U.D. & apud
*Argentoratenses Causarum Patrono cele-
berrimo.*

DN. JOSIÆ GLASERO, *Inclytæ Reipub. Ar-
gentoratensis Quindecim-Virorum Consti-
liario Prudentissimo.*

Dominis suis Patronis, Evergetis & Fau-
toribus omni observantiæ & amoris cultu
æternum prosequendis,

*Disputationem hanc Inauguralem, in grati animi, ob be-
neficia affatim exhibita, debitaq; observantiæ mo-
numentum, ac ulterioris favoris promerendi
incitamentum,*

exhibet & consecrat

Auctor,

MELCHIOR ERHARDUS
AUGUSTANUS.

Σὺν Θεῷ

DE QUERELA INOFFICIOSI
TESTAMENTI.

Thesis Prima.

 Um interdum evenire soleat, ut Pa-
rentes sine justa causâ Liberos exhe-
redent & sanguini suo contra Legem
Naturæ, quæ ad successionem Liberos vocat,
testamento injuriam inferant, querelâ inoffi-
ciosi Testamenti agi posse inductum est.

II.

Dicitur hæc quandoque Actio, quando-
que Accusatio, communiter verò & mode-
stius Querela.

III.

Quæ sic definiri potest, ut sit Actio, quâ
Testamentum ob exheredationem vel præ-
teritionem immeritò factâ rescindi petitur.

IV.

Ubi se statim ingens inter Dd. offert pugna;
quibusdam (Accursio præsertim, & Bartolo,
itemque Azone) contendentibus, Querelâ
Inofficiosi non esse hereditatis petitionem,

A 2

sed faltem Actionem Præparatoriam petitionis hereditatis: quod & ipsum Sichardo incredibile videtur, qui ne Actionis quidem nomine Inofficiosi querelam dignatur.

v.

A quibus ego recedo, fretus rationibus magni nominis JC^{torum}, ut Fulgofij, Hotomanni, Cujaccij, Vultej, Wefenbecij, & aliorum; qui omnes probant, esse reverâ hanc Querelam petitionem hereditatis, de quorum rationibus in difcurfu videbimus.

vi.

Quod tamen de hereditatis petitione speciali feu extraordinariâ intelligendum.

vii.

Ne levior est pugna quoad causam efficientem Querelæ Inofficiosi Testamenti.

viii.

Cujacius, & qui eum fequitur Forsterus, Wefenbecius, Treutlerus, originem ejus Juri Civili fcripto tribuunt.

ix.

Camillus Plautius, Juri Prætorio adfcribit.

x.

Viglius, & qui eum fequitur Vultejus, ab utroque Jure tam Civili quàm Prætorio eam descendere exiffimant.

xl.

577
XL

Duarenus ex constitutionibus quibusdam Principum querelam hanc ortam esse scribit.

XII.

Contius interpretationi prudentium acceptam eam fert.

XIII.

A quibus recedo: Originem hujus Querelæ, cum Hotomanno, Hortensio, Donello, ipsiusque enucleatore Hilligero Juri Civili non scripto sive moribus adscribens.

XIV.

Competit autem hæc Querela, vel in Linea Descendenti, vel Ascendenti, vel Collaterali constitutis.

XV.

In Linea descendenti competit liberis, utriusque sexus quando injustè à Parentibus sunt exheredati.

XVI.

Tàm emancipatis quàm in potestate constitutis.

XVII.

Posthumis quoque de Jure Veteri Querelam competere, cū Vulteio, Barone, Schneidvv. Wefenb. Præceptore quoque meo Dn. Ungepauero, statuo; quam opinionem Julius Clarus communem dicit.

XVIII.

Competit præterea Liberis tam Naturalibus & Legitimis simul, quam Legitimis tantum, ut adoptatis, & quidem illis qui ab Avo Paterno vel Materno, non autem ab Extraneo adoptati sunt.

XIX.

Et Naturalibus tantum in testamento Matris læsis.

XX.

Quò etiam spurium referre non dubito; si non ex nefario complexu sit natus, vel Mater illustris sit.

XXI.

Nec minus competit querela Naturalibus Legitimatis, tam per subsequentem affectum Maritalem, quam alios legitimandi modos.

XXII.

Lubet hinc annectere quæstionem illam, quã Joannes Antonius Rubeus Alexandrinus JC^{tus} arduã & subtilem vocat; An nimirum stante statuto, quòd filia dotata extantibus masculis non succedat, si silentio prætereatur, testamentum nullum dicere, vel possessionem contra tabulas acquirere possit? Quod mihi videtur.

XXIII.

XXIII.

Transeo nunc ad Lineam Ascendentem; in qua se offerunt Parentes, in infinitum: nam & his quoque, si iniquè in testamentis liberorum excludantur, querela competit.

XXIV.

Ubi rursus liberi intelligendi non in potestate solùm constituti, sed & emancipati.

XXV.

Si verò liberi testentur de bonis Castrensibus vel quasi Castrensibus, ejusmodi testamenta querelæ non subjacent: quod tamen Jure Novellarum correctum videtur.

XXVI.

Porro Mater de filij spurij testamento conquiri poterit; non æquè Pater.

XXVII.

Notandum tamen hæc omnia tùm demum locum habere, si ab intestato tanquam proximi heredes successuri fuissent.

XXVIII.

Hinc in L. 14. D. de Inoff. Testam. rectè dicitur in querela inofficiosi Testamenti, præcedere causam filiorum, Patris verò intentionem pendere.

XXIX.

Tertiò in Linea collateralis Querela Inofficiosi

ficiosi Testamenti competit fratribus & fororibus, & quidem cōfanguineis tantūm, hoc est, qui vel ἀμφιθαλεῖς, ex utroque parente, vel ἐτεροθαλεῖς altero parente, vel ex eodem patre conjuncti sunt: non verò uterinis tantūm, ut vult Cardinalis Tuschus, Connanus, & alij.

XXX.

Quæritur hîc de fratris filio, num & ille querelam movere possit? Quod contra Wesenbecium rectius negatur à Vulteo.

XXXI.

Sed sciendum, quod de fratribus & fororibus dictum est, tūm demūm locum habere, quando heres institutus Infamiâ, Turpitudine, levis notæ maculâ, aut ingratitude laborat.

XXXII.

Ubi de Spurio non abs re erit quærendum, Si nimirum ille in fratris Testamento heres institutus sit, an fratri detur querela.

XXXIII.

Quâ in re dissentientes sunt Dd. opiniones, Negante Gabriele Palæot. Distinguentibus Hartm. Pistor. Hænon. & alijs.

XXXIV.

Prægnantes rationes, de quibus in conflictu, affirmativam mihi commendant.

Remo-

XXXV.

Remotiores cognati ultra fratres & sores, melius facerent, si se sumptibus inanibus non vexarent, cum obtinendi spem non habeant, monet JC^{us} Ulpianus.

XXXVI.

Sed quid? si concurrant prædictæ Personæ, Liberi, Parentes, Fratres? Tunc eo ordine succedent, quo ab Intestato.

XXXVII.

Si verò priores deficiant, vel nolint, sequentes suo quisque ordine & gradu succedunt.

XXXVIII.

Denique competit querela Heredibus, suis quidem indistinctè; extraneis verò non nisi præparata.

XXXIX.

Ubi queritur, Num querela, si Transactione finita sit, ab heredibus instaurari possit? quod negandum puto.

XL.

Ethæchactenus de Personis, quibus querela competit. Dispiciendum nunc ad versus quos competat.

XLI.

Datur autem ad versus heredem, nec il-

B

lum solùm sed etiam Heredem heredis.

XLII.

Cujuscunque ille sit conditionis, adeò
ut ne Imperator quidem à querela hâc im-
munis sit.

XLIII.

Imò etiamsi DEUS, ut Baldus loquitur,
institutus esset, non tamen tale testamentum
à querela foret immune.

XLIV.

Quid de herede fideicommissario dicen-
dum? Etiam contra hunc querelam dari,
certijuris est.

XLV.

Ut & contra alios quoslibet Universales
successores, veluti Fiscum &c. Nam con-
tra Particulares, ut Legatarium, non datur
hoc universale iudicium.

XLVI.

Quod tamen omne ita intelligendum
est, si hereditas adita sit: quia ante aditam he-
reditatem querela non nascitur.

XLVII.

Sunt autem circa proponendam quere-
lam Inofficiosi Testamenti tria præcipuè
consideranda.

XLVIII.

XLVIII.

Quorum primum, ut querela hoc colore proponatur, quasi Testator non sanæ mentis fuerit, cum Testamentum conderet.

XLIX.

Dico hoc colore, non quòd reverà furiosus sit, hoc enim casu Testamentum ipso Jure nullum esset, nec rescissione indigeret; sed fingitur esse talis, optimâ sanè ratione.

L.

Sed quæritur, an etiam hodiè hoc colore opus sit? Quod negat quidem Bartolus, quem sequitur Schneidevv. Verùm ab illis, cum Barone, Viglio & Mynfingero recedo.

LI.

Secundò considerandum, ut Querela proponatur in eâ provinciâ, ubi heredes domicilium habent.

LII.

Fiscus tamen coràm Procuratore Cæsaris conveniri debet.

LIII.

Tertiò deniquè, ut intra quinquennium ab aditâ hereditate Querela proponatur.

LIV.

Si tamen ex magnâ causâ intra quinquennium

nium actum non sit, hoc casu etiam post
quinquennium Querelæ locus est.

LV.

Sed circa proponendam hanc querelam
non immeritò quæritur, cui probatio incumbat,
Actorian verò Heredi?

LVI.

Ubi sciendum, quòd olim agens querelâ,
probare tenebatur, se immeritò esse exheredatatum
ut Glossa & Bartolus docet, Hoc tamen hodiè
correctum, onusque probandi indifferenter in
heredem translatum esse, ex haud obscuris
Juris textibus probari potest.

LVII.

Non possum non, priusquam ad alia accedam,
attingere quæstionem quandam controversam
inter Dd. cùm enim supra dictum sit, causam
exheredationis in Testamento esse exprimendam,
earum autem 14. in Novella. 115. recensentur,
quærun Dd. An præter illas causas similes
vel majores sint admittendæ?

LVIII.

Mihi cum Jafone, Schrad. Sichardo, Fachinæo,
Gomezio, Wesenbecio affirmativa, utpote teste
Julio Claro communis & verior senten-

521
sententia placet, Quicquid contra statuant,
Viglius, Vulteius, Treutlerus, & alij.

LIX.

Finis Querelæ est, ut parentes & liberi
testamentariâ contumeliâ liberati, debitam
hereditatem consequantur.

LX.

Effectus est duplex, alius Judicii absolu-
torij, condemnatorij alius.

LXI.

Absolutorij, quando agens Querelâ non
obtinuit, perdit etiam id, quod ei in Testa-
mento relictum erat, illudque tanquam indi-
gno ablatum fisco vindicatur.

LXII.

Condemnatorij, quando obtinuit, in-
testatum facit testatorem, & Testamentum
rescinditur.

LXIII.

Et sciendum, quòd olim quidem in to-
tum rescindebatur, adeò ut ne quidem liber-
tates vel fideicommissa ex eo peti poterant.
Hodiè verò rescindatur tantum quoad Insti-
tutionem, reliquis articulis salvis manen-
tibus.

LXIV.

Tollitur denique Querela varijs mo-

B 3

dis, Primò Repudiatione vel Renunciatione;
cum Juri quilibet & favori pro se introducto
renunciare possit.

LXV.

Secundò Judicij defuncti agnitione: quòd
tùm fit, si in ejus testamento sibi relictum di-
rectè vel indirectè petiit læsus; vel patrocini-
um præstet his, qui agunt ex illo testamen-
to ad legata præstanda.

LXVI.

Quod tamen de illis est intelligendum,
qui voluntariò hoc faciunt, non etiam ex-
tendendum ad illos, quos officii necessitas ex-
cusat, ut Tutores & Curatores. &c.

LXVII.

Tertiò Tempore, ut si intra quinquen-
nium Querela, non instituat, illi tacitè re-
nunciatum esse censeatur. In istud tamen
quinquennium Adolescentiæ tempus non
imputatur.

LXVIII.

Quartò morte ejus, qui Querelâ non
præparatâ decessit, hoc enim casu constare
nō potest, quæ fuerit voluntas ejus, cui Quere-
la competiit, an nimirū eam movere voluerit,
an exemplo Aphroniæ illius, apud Valerium
testa-

222
testamentum Parentis patientiâ honorare,
quàm Judicio convellere sanctius duxerit.

LXIX.

Ubi tamen ex Connano monendum, in
dubio pro testamento interpretationem fa-
ciendam esse.

LXX.

Quintò denique, legitimâ totâ vel par-
te ejus relictâ, Quærela inofficiosi testamen-
ti tollitur.

Atque hæc de proposita Materia: R eliqua ut
inquit quidam Poëtarum:

————— *spatiis exclusus iniquis*

*Prætereo, atq; aliis post me memoranda re-
linquo.*

DEO TER. OPT. MAX. SIT LAUS, HO-
nor & gratiarum actio in semp-
terna secula.

F I N I S.

testamentum Patris patris honoris
quod iudicio conuelleret sanctas duxerit

LXXI

Epistola ex Conrado monendum in
quod pro testamento interpretationem in
quodam esse

LXXII

Quinto deinde legitur testam
to eius testis Quarta in officio testamen
ti sollicitudine

Archiepiscopus de propositione Martini R. episcopi ut
inducit quidam Testamum

Epistola ex Conrado monendum in

Quarto deinde legitur testam
to eius testis Quarta in officio testamen
ti sollicitudine

DEO TER. OPT. MAX. SIT LAUS HO.
nos & gratiam gloriose in semp.
eternam felicitate

F I N I S

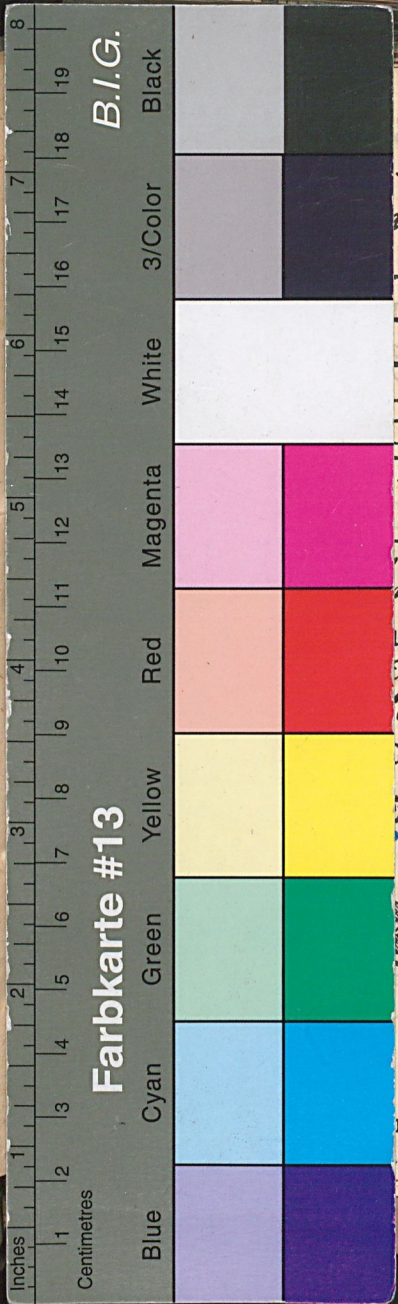

X 2615926

V. 17

B.I.G.

Farbkarte #13

TER OPT. MAX. ^{515.}
 ADIUVANTE, ^{1630, 5.}
ationem Inauguralem
 De
ERELA
FICIOSI TE-
TAMENTI, ^{2w}
 Decreto
orum in inelyta Argentoraten-
Universitate Ordinis,
 utroque Jure honoribus & Pri-
 storalibus ritè consequendis,
ca disquisitioni subycit
 Die 9. Mens. Julij:
ERHARDUS AUGUSTANUS.

AGENTORATI.
MI CHRISTIANI GLASERI,
 emiæ Typographi.

